

הנס האמיתי - השתנות מבהמה לאדם

רואים אנו ב' דברים הפוכים - מצד אחד "אותות ומופתים באדמת בני חם", דהיינו אף אחד לא החזיק כלל ממופתים, לא בעל "הסולם" עצמו, ולא אדמו"ר זצוק"ל, ולא ר' יצחק אגסי, דמעולם לא שמענו מהם סיפורים על מופתים, כי דברים אלה לא ענינו אותם כלל. דרך הדרך דעבודת ה' ענינה אותם - באיזה אופן האדם יכול לשבר את גופו בכדי להתקרב לה'.

תלמידי אדמו"ר הרב"ש הקרובים מעידים כולם, שמעולם לא זכו לשמוע ולו גם פעם אחת שסיפר מופת מאביו הקדוש. הוא סיפר הנהגות, הוא סיפר מקרים, אבל לא סיפר מופתים. ובעל "הסולם" עצמו אמר פעם לרבנית בהקשר זה: "אינני רוצה שהחסידים יפחדו ממני יותר ממה שמפחדים מהריבונות של עולם". ע"כ לא חפץ להראות מופתים, ולא החשיב אותם.

מן הצד השני המופתים ודאי היו, כי בודאי איש אלקים כזה, הדבוק באלקים חיים, בכוחו להחיות מתים ולרפאות חולים. ומפורסם שמרן זי"ע התבטא פעם כי מי שיש לו קשר כלשהו לעבודת השי"ת יכול לפעול מופתים. אולם המופתים התגלגלו מתחת לשולחן, ולא היה מי שיתן דעתו עליהם כלל. (עיין עמ' כ"ב בדבר המכתב שהתגלגל לידי רבי דוד מינצברג, ואיך היתה התיחסותו אליו).

זהו המקום להביא את הסיפור הידוע אודות האדמו"ר הקדוש מקוצק זי"ע: פעם באו אליו חסידים וסיפרו לו על אדמו"ר אחר שהיה פועל מופתים שונים. אמר אז הקוצקער: "ברצוני לראות אם יוכל לפעול נס אחד: שיקח אדם ויעשה ממנו יהודי..." פירוש הדבר כנ"ל: כי הענין היחיד שיש לאדם בעולמו הוא לחפש דרך היאך יוכל לחבר עצמו לאדון הכל, וזאת יוכל לעשות ע"י קבלת עול מלכות שמים, דהיינו קבלת עול האמונה למעלה מהרגש ומשכל, וע"י עבודה גדולה של יציאה מן האהבה העצמית. וכל מי שנכנס לעבודה הזו שמטרתה לעשות מן האדם יהודי, יודע וחדש שזו עבודה כבירה למעלה מן הכח האנושי. וא"כ רק לנס זה יחלו עובדי ה' שבכל הדורות, דבר אחר לא ענין אותם.

אולם ידוע שיש אנשים שכל בסיס היהדות שלהם הוא אותות ומופתים, וזה מה שמחפשים אצל גדולי ישראל. אבל דעו לכם ידידי - אין זו דרך היהדות, ואין זו דרך אמת, כי דרך היהדות יש בה רק ענין אחד - עבודה של האדם על עצמו מעל לטבע ולכח האנושי. העובד ה' מתבונן על המופתים רק כמציאות שתעזור לו לעבוד יותר ויותר לשבר את גופו, האדם הפשוט מחפש את